

DEČJE VESTI

2022 • PRVO TROMESEČJE • JUŽNA AZIJSKO-PACIFIČKA DIVIZIJA

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Kiki je imala 8 godina kad je saznala da joj je majka bolesna. Imala je 8 godina kad je saznala da joj je Isus prijatelj i da može da Mu se moli. Str. 14.

LAOS

- 4 Čelava i uplašena | 1. januar
- 6 Knjiga ide u bolnicu | 8. januar
- 8 Požar! Upomoć! | 15. januar
- 10 Molitva za roditelje | 22. januar

TAJLAND

- 12 Molitva devojke bez oca | 30. januar
- 14 Uzdajući se u Boga | 5. februar
- 16 Klanjati se samo Bogu | 12. februar

INDONEZIJA

- 18 Stvarni Isus | 19. februar
- 20 Anitina subotna avantura
| 26. februar

SINGAPUR

- 22 Ljubazna strankinja | 5. mart

NEPOZNATA ZEMLJA*

- 24 Dečak misionar | 12. mart

ISTOČNI TIMOR

- 26 Škola koja menja život | 19. mart
- 28 Trinaesta subota: Čudo za siročice | 26. mart
- 30 Budući projekti darova Trinaeste subote
- 31 Izvori za vođe
- 32 Karta

* „Nepoznata zemlja“ je zemlja koju je Adventistička misija odlučila da ne otkrije zbog regionalne osetljivosti koja obuhvata hrišćanstvo.

Vaši darovi na delu

Hvala vam na vašem daru Trinaeste subote koji je pre tri godine pomogao Adventističkoj školi međunarodne misije Korat da se proširi u srednju školu i izgradi kompleks učionica i drugih zgrada na novom mestu, u Koratu na Tajlandu. Pročitajte zbivanja u vezi s njom na stranicama 12-17.

Dragi vođo Subotne škole,

Endru Mekčesni
Urednik

U ovom tromesečju čitamo iskustva iz Južne azijsko-pacifičke divizije, koja nadgleda delovanje Adventističke crkve u 14 zemalja: Bangladešu, Brunejima, Kambodži, Indoneziji, Laosu, Maleziji, Mjanmaru, Filipinima, Singapuru, Šri Lanki, Tajlandu, Timor – Lesteu, Vijetnamu i Pakistanu.

Na ovom području živi 1,1 milijarda ljudi, uključujući i 1,7 miliona adventista. To je odnos od jednog adventiste na svakih 636 ljudi. Trinaesta subota ovog tromeseč-

je određena je za projekte u četiri države: Pakistanu, Laosu, Vijetnamu i Timor-Lesteu. Pogledajte bočnu traku za više obaveštenja.

Ako ovog tromesečja želite da svoje poučavanje u Subotnoj školi učinite zanimljivijim, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo o misiji. Više obaveštenja nalazi se na bočnoj traci uz svaku priču. Za fotografije turističkih mesta i drugih slika iz zemalja o kojima je reč, isprobajte besplatne zbirke fotografija kao što su pikabay.com i unsplash.com.

Možete da preuzete i PDF verziju časopisa Dečja misija, koja je dostupna na stranici bit.ly/childrenmission, i časopis za mlade i odrasle sa bit.ly/adultmission. Misijski video-snimci su dostupni na adresi bit.ly/missionspotlight. Slike, koje možete štampati, vezane za misiju, a koje deca mogu da oboje, možete preuzeti sa bit.ly/bank-coloring-page.

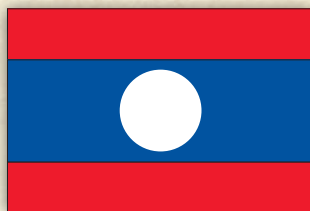
Ako vam mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što ohrabrujete decu da misle na misiju!

Prilike

Dar Trinaeste subote ovog tromesečja će pomoći Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji da otvori:

- Dom zdravlja u severnom Pakistanu
- Osnovnu školu u Luang Namti, u Laosu
- Dečji centar za učenje u Long Tanu, u Vijetnamu
- Učenički dom u Timor – Lesteu, u Adventističkoj međunarodnoj školi u Diliju, u Timor-Lesteu

LAOS | 1. JANUAR

Ćelava i uplašena

Tip

Tip je bila prelepa devojka sa dugom crnom kosom iz Laosa. Ona nije znala ništa o Isusu, pa nije ni marila za Njega.

U školi se sprijateljila sa devojkom koja joj je često govorila o Isusu. Ta devojka je bila adventistkinja sedmog dana. „Isus je stvorio sve, uključujući i tebe“, govorila joj je devojčica. „On živi na nebu.“

Tip zapravo i nije dobro razumela šta joj govori njena prijateljica. Klanjala se pred kamenom statuom u hramu i nije bila zainteresovana da sluša o Isusu.

A tada se Tip razbolela. Bila je to čudna bolest. Sve je sa njom bilo u redu tokom dana, ali kada bi sunce zašlo i nebo se zamračilo, počela bi da se povređuje. Celu noć se udarala rukama. Nije se zaustavljala sve dok sunce ujutro ne bi izašlo. Tada bi se ponašala sasvim normalno.

Otac i majka su bili zabrinuti. Tip nije spavala noću i imala je posekotine i modrice po celom telu. Vodili su je kod vrača, ali on nije mogao da joj pomogne. Odveli su je i

kod gatara, ali ni ona nije mogla da pomogne. Tip je posetila mnoge vrače i gatara, ali niko od njih nije mogao da je izleči. Otac i majka su potrošili mnogo novca, prodali su automobil i druge dragocenosti, ali je, uprkos svega toga, stanje njihove kćeri postajalo sve gore. Kada bi sunce zašlo i nebo se zamračilo, ona je počinjala da se udara i to je trajalo cele noći. Kad bi sunce ujutro izašlo, vraćala se u normalan život.

Otac i majka su smatrali da je njihova jedina nada kamena statua u hramu. Ošišali su zato svojoj kćeri kosu i ostavili je u hramu. Tip je bila ćelava i uplašena. Naporno se trudila da zapamti učenja kamene statue, nadajući se da će je to spasiti. Ali ništa se nije promenilo.

Jednog dana, Tip se setila svoje prijateljice koja joj je govorila o Isusu. Poslala joj je sms poruku o svojoj tužnoj situaciji. Prijateljica joj je u povratnoj poruci napisala jednu molitvu. Tip se nikada nije molila Isusu. Ali kad je u sms poruci pročitala prijateljičinu molitvu, sakupila je svu svoju hrabrost i molila se po prvi put u životu.

Bilo je veče. Sunce je zalazilo i nebo je postepeno bivalo sve tamnije.

„Pomozi mi, Isuse“, molila se Tip. „Molim Te, uđi u moj život i spasi me.“

Te noći, kad je sunce zašlo i nebo se zamračilo, Tip se više nije povređivala. Spavala je po prvi put posle nekoliko meseci.

Kad je sunce ujutru izašlo, probudila se osećajući se kao nova osoba. Ona nikada više nije imala problema sa zlim duhovima. Otac i majka su bili zapanjeni njenim ozdravljenjem. Pitali su je šta se dogodilo. Ona im je ispričala šta je saznala o Isusu.

Otac i majka su pozvali adventističkog pastora i zamolili ga da Tip još više pouči o Isusu. Tip je bila srećna, jer je i ona sama želela da sazna više o Isusu.

Nedavno je Tip predala svoje srce Isusu i krstila se. Ona poznaje Isusa koji ju je ulepšao iznutra i spolja. Isus joj je dao novo srce i ona želi da živi sa Njim zauvek. 🌍

Deo dara Trinaeste subote u ovom tromesečju pomoći će da se otvori škola u Laosu gde će mnoštvo dece moći da sazna o Isusu koji je stvorio sve, uključujući i decu. Hvala vam što ste planirali velikodušni dar Trinaeste subote.

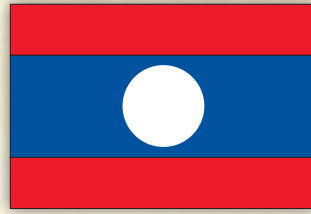
Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Laos na karti.
- Tip (pseudonim) na slici drži Bibliju.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika.“ Cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom.“ Cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“. Izgradnja škole pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

MISIONSKI ZAPIS

Ričard K. Hol (Hall) i njegova porodica otvorili su prvu adventističku misionarsku stanicu 1957. u Namu Ta, u jednoj od severozapadnih provincija. Na nesreću, zbog rata je iz Laosa 1962. godine evakuisano celo osoblje misije. Ubrzo nakon odlaska misionara, vojne snage su pregazile Nam Ta i zgrade misije su srušene. Godine 1975, zbog širenja teritorije vojnog režima u jugoistočnoj Aziji, svi adventistički kontakti sa Laosom su bili prekinuti sve do 1984. godine, kada je granica sa Tajlandom ponovo otvorena. U dve crkve tada su se još održavala redovna bogoslužjenja.

LAOS | 8. JANUAR

Somfon

Knjiga ide u bolnicu

Knjiga *Put Hristu* je otišla u bolnicu. Ne, da se razumemo, knjiga nije bila bolesna. Razlog zbog kojeg je knjiga otišla u bolnicu bio je da spasi ljude.

Svi ljudi koji odlaze u bolnicu idu tamo zato što su bolesni i žele da se izleče. Ljudi u bolnici imaju glavobolje i bolove u stomaku; imaju slomljene ruke ili noge; imaju probleme sa srcem, plućima, jetrom ili bubrežima. Zabrinuti su, osećaju bolove i žele da ozdrave.

Knjiga *Put Hristu* ne može da izleči glavobolju, ni slomljenu ruku, ni bolnu jetru. Nju ne možete progutati kao tabletu, ili je omotati oko ruke poput zavoja. Ali ova knjiga je veoma dobar lek. Ona može da ulije nadu. Ona objašnjava kako da se sprijateljimo sa Isusom i naučimo više o Njemu čitajući Bibliju.

Noa je sa knjigom *Put Hristu* krenuo u bolnicu u Laosu. Niko u ovoj bolnici nije bio hrišćanin. Niko u njoj nikada nije čuo za Boga. Ali ljudi u bolnici su rado dočekali

Nou. Bili su srećni što neko želi da razgovara sa njima. Bili su srećni zbog toga što neko želi da se moli za njih. Bili su srećni što su na poklon dobili knjige. Niko nije bio srećniji od Somfona, dečaćića od oko osam godina. Somfon je bio u velikim mukama kad je Noa prvi put zakoračio u njegovu bolničku sobu. Njegova leva ruka i deo grudi bili su prekriveni opekotinama. On je tiho stenjao od bolova dok su majka i otac zabrinuto sedeli pored njegovog kreveta.

Gledajući saosećajno u jedno dete, Noa je upitao: „Mogu li da se molim za tebe? Hteo bih da zamolim predivnog nebeskog Boga punog ljubavi da ti oduzme bol i da te isceli.“ Somfon nikada nije čuo za Boga. Niko se nikada ranije nije molio za njega. Ali svideo mu se zvuk reči o predivnom Bogu na nebu punom ljubavi koji je mogao da uzme i ukloni njegov bol i da ga izleči.

„Da, molim vas da se molite Bogu“, rekao je.

Noa se molio za dečaka. Tražio je od Boga da otkloni bol i da izleči opekotine. Molio se za Somfonove roditelje. Molio se da Somfon bude u stanju da se uskoro vrati kući.

Sutradan, Noa se vratio u bolnicu a Somfon ga je dočeka sa blistavim osmehom. „Bog mi je oduzeo bol!“, objavio je Somfon ponosno, tako da su svi u bolničkoj sobi mogli da ga čuju. „I moje opekotine su se osušile preko noći.“ Majka i otac su se osmehnuli. Njihov sin više nije bolovao, a opekotine su lepo zarastale. Bilo je to pravo čudo! Bog je uslišio Noinu molitvu.

Noa je dečakovim roditeljima dao primerak knjige *Put Hristu*. „Ovde možete pročitati kako da se sprijateljite sa Bogom koji čuje i uslišava molitve“, rekao im je.

Zatim se ponovo molio za Somfona. „Predivni nebeski Bože, pun ljubavi, hvala Ti što si uklonio Somfonov bol i iscelio ga“, molio se. „Amin.“

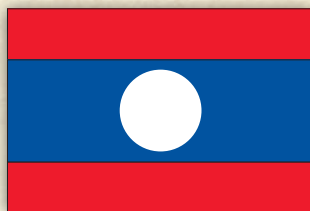
Kad je završio molitvu, svi u bolničkoj sobi su želeli da se Noa moli za njih. Videli su Somfonov bol i kako mu ga je Bog oduzeo.

Noa se molio sa svakim pojedinim bolesnikom u bolničkoj sobi. Svi su željno uzeli po primerak knjige *Put Hristu* da je čitaju. Želeli su da se sprijatelje sa čudesnim nebeskim Bogom punim ljubavi koji je pomogao Somfonu. Želeli su da ih Bog spase. 🌍

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će u otvaranju škole u Laosu koja će poučavati decu o predivnom nebeskom Bogu punom ljubavi. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pokažite deci primerak knjige *Put Hristu* na početku iznošenja iskustva.
- Pronađite Laos na karti.
- Somfon je pseudonim.
- Znajte da samo pre nekoliko godina nije bilo kompletne Biblije na laoskom jeziku a još manje drugih hrišćanskih knjiga kao što je *Put Hristu*. Sada su Biblija i drugih nekoliko knjiga Elen Vajt dostupne na laoskom jeziku i distribuiraju se širom zemlje.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj br. 3: „Napraviti, kao visok prioritet, razvojne resurse za misiju u nehrišćanskim religijama i sistemima verovanja.“ Izgradnja škole pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

LAOS | 15. JANUAR

Požar! Upomoć!

Ejmi

Krek! Kvrcl! Čudno pucketanje je u toku noći probudilo Ejmi. Podižući glavu osetila je veoma neprijatan miris u vazduhu. U drugoj spavaćoj sobi, u istoj kući, buka je probudila oca i majku i oni su osetili gadan, zagušljiv miris. Ejmin stariji brat se takođe probudio i omirisao vazduh. Ali niko od njih nije želeo da izađe iz svoje sobe da vidi šta se dešava. Provalnici su godinama često provaljivali u domove u njihovom selu, u Laosu, i oni nisu želeli da budu napadnuti.

Konačno, Ejmina radoznalost je nadvladala strah i ona je odlučila da ipak pogleda šta se događa. Provirivši kroz vrata dnevne sobe ugledala je televizijski prijemnik zahvaćen vatrom. Televizor se nalazio u drvenoj vitrini u dnevnoj sobi a iznad vitrine nalazila se velika vaza sa cvećem.

Sad se već činilo da je cela ta strana sobe bila okružena velikom, strašno vrelom vatrom. Narandžasti plamen je već zahvatio plafon. Vatra se brzo širila prema kuhinji i garaži.

„Vatra!“, vrisnula je Ejmi. „Upomoć! Upomoć!“

Ali vatra je bila toliko vrela da se niko nije usuđivao da izađe iz sobe. Njeni otac, majka i brat brzo su potrčali do prozora na zadnjoj strani kuće i iskočili napolje. Ali Ejmi nije trčala. Ona je pala na kolena. „Bože, molim Te, spasi nas“, molila se.

U tom trenutku na drvenu vitrinu pala je velika vaza sa cvećem i voda se slila u vatru. Plamen je prestao da se širi prema plafonu, kuhinji i garaži. Požar se smesta ugasio.

Nekoliko njihovih suseda videli su požar i pokušali su da pomognu. Ušli su u garažu i pokušali da razbijanjem prozora automobila nekako dopru do vatre. Bez obzira koliko naporno su udarali u prozor, on nije popuštao. Tada su videli da je vatra prestala da bukti, izašli su i prestali da pokušavaju da razbiju prozor auta. To što se prozor nije razbio bila je na kraju veoma dobra stvar zato što bi zamena bila veoma skupa.

Zašto se vatra iznenada ugasila? Zašto staklo na automobilu nikako nije htelo da

pukne? To nisu bile jedine čudne stvari koje su se te noći dogodile. Majka i deca su bili hrišćani i voleli su nebeskog Boga, ali Ga otac nije poznavao. Dozvoljavao je majci i deci da idu subotom u crkvu, ali njega nije privlačilo da ide s njima. Kao i mnogi ljudi u Laosu, čuvao je drvene slike svojih pokojnih pra-pra-dedova i pra-prabaka u uglu kuće i ukazivao im je poštovanje. Čudno, vatra nije uništila ništa u kući osim ovih drvenih slika njegovih davno mrtvih pra-pradedova i pra-prabaka. Drvene slike su tako izgorele da su se pretvorile u pepeo.

Ejmina porodica je okrečila dnevnu sobu posle požara a zatim su posvetili svoj dom Bogu. Shvatili su kao nikada ranije da njihov dom i sve što poseduju zapravo pripada Bogu. Otac se rado pridružio majci i deci u molitvi posvećenja za njihovu kuću. Video je da je Bog, koji je odgovorio na Ejminu molitvu, mnogo moćniji od drvenih slika njegovih predaka. 🌐

Mnogo vam hvala za vaš misionarski subotni dar koji će pomoći u širenju evanđelja narodu Laosa. Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja će pomoći u otvaranju osnovne škole u Laosu.

Da bi bilo zanimljivije:

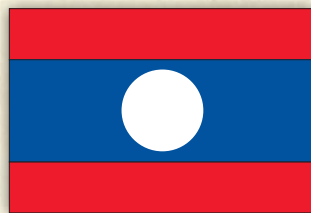
- Pronađi Laos na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa [bit.ly/fb-mq](https://www.facebook.com/ly/fb-mq).
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve: cilj misije br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama; cilj duhovnog rasta br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“, i cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Izgradnja škole pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici [IWillGo2020.org](https://www.IWillGo2020.org).

UNESKOV
SVET

Istorijsko nasleđe u ovoj „dolini ćupova“ sastoji se od više od 2.100 kamenih ćupova koji su korišćeni za sahrane tokom gvozdene doba od 500. godine p.n.e. do 500. godine n.e.

LAOS | 22. JANUAR

Singkham

Molitva za roditelje

Možete li da zamislite da imate oca ili majku koji ne poznaju Isusa? Šta biste tada radili?

Singkhamovi otac i majka nisu poznavali Isusa. Kao i mnogi ljudi u Laosu oni nisu bili hrišćani i nisu nikada išli u crkvu. Singkham je, međutim, voleo Isusa i želeo je da Ga i njegovi roditelji upoznaju. Ali kako? Počeo je da se moli. Tražio je od ljudi iz crkve da se mole. Svi su se iz crkve molili za njegovog oca i majku.

„Molim Te, pomози mom ocu i majci da Te upoznaju“, Singkham se molio svakoga dana tokom cele godine.

Tada se otac razboleo i dobio strašne bolove u stomaku. U bolnici je doktor rekao da otac ima kamen u bubregu. Bubrežni kamen je mali kamen, koji se kod nekih ljudi stvori u bubregu, i u stomaku izaziva jake bolove.

Doktor je rekao da je ocu potrebna operacija. Otac nije želeo da se operiše. Bio je uplašen. Šta ako mu operacija ne bi pomogla?

Ali Singkham nije bio zabrinut. On je poznavao Isusa i znao je da će Isus pomoći.

Singkham je govorio ocu o Isusu i molio se za njega. Otac je shvatio da je Isus njegova jedina nada, i on i majka počeli su da čitaju Bibliju.

Operacija je bila uspešna! Kamen iz bubrega je bio uklonjen i bol je nestao. Otac je bio toliko srećan što je Isus spasio njegov život! Majka je takođe bila srećna! Oni su odlučili da čitaju Bibliju svakog dana jer su želeli da saznaju što više o Isusu. Singkham je bio naročito srećan! Isus je odgovorio na njegove molitve i njegovi roditelji su počinjali da upoznaju Isusa.

Ali baš kad su otac i majka počeli bolje da upoznaju Isusa, otac se ponovo razboleo.

Nešto ga je bolelo u stomaku. Doktor je tragao za još jednim kamenom u bubregu, ali nije mogao da ga nađe. U toku jednog i po meseca, lekar je istraživao, ali nije niko mogao da pronađe uzrok očevog bola.

Singkham već nije znao šta da radi. Nije mogao da razume zašto je otac opet bolestan. Molio je Isusa da isceli oca.

Konačno, doktor je rekao da želi da izvrši operaciju. „Ne možemo da pronađemo uzrok vaše bolesti“, rekao je ocu. „Zbog toga bih želeo da otvorim vaš stomak da vidim šta uzrokuje taj bol.“ Lekar je iz operacione dvorane izašao posle 30 minuta. „Žao mi je“, rekao je. „Ne možemo da pomognemo ocu.“

Rekao je da je otac veoma bolestan i da ništa ne može da se uradi da bi se izlečio. Nije hteo do kraja ni da zašije očev stomak nakon operacije.

Singkham se neprestano molio.

Prošle su dve nedelje, i očev bol je iznenada nestao. Stomak ga jednostavno više nije boleo! Iznenadjeni lekar je poslao oca kući. Prošlo je mesec dana. Prošlo je godinu dana. Otac je bio snažan i zdrav i stomak mu je potpuno zacelio.

Doktor je zamolio oca da se vrati u bolnicu na pregled. Nije mogao da poveruje svojim očima kad je otac ušetao u bolnicu. Otac je bio savršenog zdravlja!

„Kako je to moguće?“, uzviknuo je doktor.

Otac je znao kako. Majka je znala kako. Singkham je znao kako. Bog je učinio čudo.

Posle očevog čudesnog izlečenja, on i majka su predali svoja srca Isusu. I svi ostali u Singkhamovoj porodici su videli šta se dogodilo ocu, tako da su i oni predali svoja srca Isusu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Laos na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika“; cilj misije br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedostignutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Da obučimo pojedince i porodice za živote ispunjene duhom.“ Izgradnja škole pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Singkham voli Isusa svim svojim srcem. Molio se da otac i majka upoznaju Isusa, a sada Ga poznaje cela njegova porodica. Isus zaista uslišava molitve! 🌍

Deo dara Trinaeste subote ovog tromesečja će pomoći u otvaranju osnovne škole u Laosu koja će poučavati decu – a i roditelje - o divnom Bogu punom ljubavi. Hvala vam što ste planirali velikodušni dar Trinaeste subote.

TAJLAND | 30. januar

Predipa Lakmali Fernando

Molitva devojke bez oca

Kao devojčica Predipa je verovala u Boga, ali je imala i veliko pitanje: Može li Bog zaista da čini čuda? Možda je Predipa imala dobar razlog za svoje pitanje. Za vreme svog kratkog života u Šri Lanki ona nije videla nijedno čudo.

Predipa je bila rođena u hrišćanskom domu, ali njen otac je umro kad je imala samo 9 godina. Bez oca, majka je morala naporno da radi kako bi podigla svoje dete. Predipa je videla kako je njenoj majci težak život i stalno se pitala: „Može li Bog zaista da čini čuda?“

Jednoga dana, majka je rekla Predipi da će ići u novu crkvu. Umesto da nedeljom idu u svoju uobičajenu crkvu, u subotu će otići u Adventističku crkvu. Jedna majčina prijateljica ih je pozvala.

Predipi se svidela nova crkva. Uživala je u poukama o Bogu u Subotnoj školi. Volela je da sluša događaje iz Biblije. Slušala je kako

je Isus pretvorio dečakovih pet hlebova i dve ribe u ogroman obrok kojim je nahranio više od 5.000 ljudi. Čula je kako je Isus podigao 12-godišnju devojčicu iz mrtvih. Pitala se: „Može li Bog zaista da čini čuda?“ Iako nije bila sigurna da Bog može da čini čuda, znala je da Ga voli. Predala je svoje srce Isusu i krstila se. I njena majka je takođe bila krštena.

Kada je Predipa odrasla, odlučila je da postane učiteljica. Ali imala je veliki problem. Nije mogla da plati troškove školovanja. Iako je majka naporno radila, nije imala dovoljno novca da joj pomogne. Predipa je pozelela da i dalje ima oca. Molila se: „Dragi Bože, ako si Ti zaista moj Otac, i ako zaista želiš da se školujem za učiteljicu, molim Te, pokreni nekoga da mi pomogne.“

Ništa se nije dogodilo. Ništa se nije dogodilo ni sledećeg dana, iako se Predipa ponovo molila. Ništa se nije dogodilo ni za

godinu dana, ali je Predipa ipak nastavljala da se moli. Njena se molitva, međutim, promenila. Prestala je da pita Boga da li je On zaista njen otac. Shvatila je da joj je Bog otac i da je ona Njegovo dete. „Dragi Nebeski Oče“, molila se. „Ti si moj Otac. Ako želiš da se školujem, molim Te, pokreni nekoga da mi pomogne.“

Tada ju je neko pozvao telefonom.

„Zdravo“, rekao je nepoznati glas. „Da li želiš da se dalje školuješ?“

Predipa nije znala ko ju je pozvao, ali je znala da želi da se školuje. „Da“, rekla je polako. „Ali majka i ja nemamo za to dovoljno novca. Samo Bog, koji je moj Otac, može da nam pomogne.“

Dva dana kasnije, ponovo ju je neko nazvao.

„Spremi se za fakultet“, glas je rekao. „Ja ću ti pomoći.“

U tom trenutku Predipa je znala da Bog zaista može da čini čuda! Suze su joj potekle niz obraze dok Mu se zahvaljivala. „Možda nemam oca na zemlji, ali imam najdivnijeg Oca na nebu“, molila se.

Danas je Predipa učiteljica u misionarskoj školi na Tajlandu. Tu mnogo dece ne potiče iz hrišćanskih domova. Mnogi mogu da se pitaju da li Bog zaista može da čini čuda. Predipa voli da upoznaje decu sa svojim nebeskim Ocem. „On te voli“, obično kaže nekom detetu. „I, da, On zaista može da čini čuda!“

Pre tri godine, vaš dar Trinaeste subote pomogao je školi u kojoj Predipa poučava, Adventističkoj školi međunarodne misije, u Koratu, na Tajlandu, da se preseli na novi kampus tako da još više dece može da sazna o Bogu koji čini čuda.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Tajland na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Pročitajte jedan od omiljenih Predipinih biblijskih stihova: „Pevajte Bogu, pesmom hvalite ime Njegovo! Zapevajte Onome ko ide pustom zemljom. To je Gospod, to je ime Njegovo, kličite pred Njim. Otac je siročadima i sudija udovicama, Bog u svetom prebivalištu svome.“ (Psalam 68,4,5, NSP) Pitati decu zašto bi ovaj tekst mogao da joj se sviđa.
- Ovo iskustvo iz misije ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“; cilj br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“, i cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

TAJLAND | 5. FEBRUAR

Kiki

Uzdajući se u Boga

Kad je Kiki imala 8 godina, saznala je da joj je majka bolesna od raka. Devojčica nije znala šta da radi. Dok je majka patila, čeznula je da joj pomogne. Razgovarala je sa učiteljicom Lin u Adventističkoj školi koju je pohađala na Tajlandu. Učiteljica Lin je zagrlila Kiki svojim velikim, saosećajnim zagrljajem.

„Moli se i uzdaj se u Boga“, rekla joj je tiho.

Kiki je poticala iz porodice koja nije bila hrišćanska i nikada se nije molila.

Učiteljica Lin je naučila Kiki da se moli. „Razgovaraj sa Bogom na isti način na koji bi razgovarala sa svojim ocem, majkom ili prijateljicom“, rekla joj je.

Predložila je Kiki da ponavlja molitvu posle nje.

„Dragi Bože“, rekla je.

„Dragi Bože“, ponovila je Kiki.

„Hvala Ti što si mi pružio predivnu ljubav majke“, rekla je.

„Hvala Ti što si mi pružio predivnu ljubav majke“, ponovila je Kiki.

„Sada mi je majka bolesna. Molim Te, pomoz joj“, rekla je.

„Sada mi je majka bolesna. Molim Te, pomoz joj“, ponovila je Kiki.

„Amin.“

„Amin.“

Učiteljica Lin je takođe pokazala Kiki kako treba da čita Bibliju.

Kiki se molila sa učiteljicom Lin svaki dan tokom četiri meseca. Kad god bi se osećala tužna i zaželela bi da se pomole, njih dve su klekle i molile se. Ponekad se ceo Kikin razred molio za njenu majku i nju.

Majka je čula da se Kiki i đaci u školi mole za nju. Nije ništa rekla, ali je Kiki je mogla da vidi da je srećna što je svi u školi vole.

Deca su činila i više od molitve. Izrađivali su kartice od šarenih papira i davali ih Kiki i njenoj majci.

Na Kikinoj omiljenoj kartici je pisalo: „Razvedri se i uzdaj se u Boga!“

Majka je postajala sve slabija, ali Kiki je odbijala da posumnja u Boga. Zнала je da Bog ima naročiti plan za nju i za majku.

„Ako je Božji plan da majka ode daleko i da živim bez nje, ja moram da imam poverenja u Njega“, rekla je svojim školskim drugovima.

Tada je majka umrla. Kiki je plakala. Ona nije razumela zašto je Bog dozvolio da joj majka umre, ali Mu je verovala.

Danas se Kiki moli čim se probudi i pre nego što ode u krevet. Ona se moli i tokom svog dana u školi. Ona se moli „bez prestanka“, kako uči Biblija u 1. Solunjanima 5,17.

„Bog zaista zna šta je najbolje za mene i On zna šta će se dogoditi u mojoj budućnosti“, kaže Kiki. „Ja Mu verujem.“ 🌍

Hvala vam na daru Trinaeste subote pre tri godine koji je pomogao Kikinoj školi, Adventističkoj školi međunarodne misije, da u Koratu, na Tajlandu, sagradi novi kampus kako bi se mogla proširiti i na srednju školu. Nove školske zgrade su podignute tačno na vreme da Kiki može da ostane i na istom mestu pohađa i srednju školu.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Tajland na karti.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet“; cilj misije br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Proširenje škole pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

ČUDESNA
ZEMLJA

Guste tajlandske šume su dom tigrovima, leopardima, slonovima, divljim bivolima i malajskim tapirima, kojima je krzno na prednjoj polovini tela crno a na zadnjoj polovini belo. Krokodili se isto mogu naći i na Tajlandu.

TAJLAND | 12. FEBRUAR

Doroti Džejn

Klanjati se samo Bogu

Šestogodišnja Doroti Džejn je videla malu svetinju dok je prolazila hodnikom svoje škole na Tajlandu.

Znate li šta je svetinja? Svetinja je mesto sa religioznom slikom. U Doroti Džejninoj školi svetinja je bila mesto sa slikom Marije, Isusove majke.

Doroti Džejn se setila da je njena učiteljica rekla njoj i ostaloj deci da se uvek poklone pred slikom Marije kad je vide. I tako, Doroti Džejn je pažljivo savila kolena ispred slike. Zatim je nastavila put.

Ona to nije znala, ali neko je video kako se klanja. Daleko na četvrtom spratu škole, njen otac je slučajno bacio pogled i video kako se njegova devojčica poklonila slici. Otac je bio adventista sedmog dana i on se nije klanjao slikama. U početku je pomislio da je Doroti Džejn bila jedno od mnoštva dece u školi čiji se roditelji klanjaju slikama.

Ali onda joj je video lice i shvatio da mu je to rođena ćerka.

Kod kuće su otac i majka seli da porazgovaraju sa Doroti Džejn. „Danas sam te video kako savijaš kolena pred slikom u školi“, rekao je otac. „Zašto si to uradila?“

Doroti Džejn je pogledao oca i majku raširenih očiju. Nije mislila da je učinila nešto pogrešno. „Učiteljica je rekla da to treba da uradimo“, rekla je.

Otac i majka su pogledali jedno drugo. Dok su Doroti Džejn učili da su oni adventisti sedmog dana, nisu joj nikada objasnili da postoje i druge religije u svetu i da se u nekima od njih ljudi klanjaju slikama.

Otac je otvorio svoju Bibliju u 2. Mojsijevoj 20 i počeo da govori Doroti Džejn o Deset zapovesti. „Slušaj, prvu zapovest, Doroti Džejn“, rekao je. „Ona kaže: ‘Nemoj imati drugih bogova osim Mene.’ To znači da Bog želi da obožavamo samo

Njega. Klanjamo se samo Bogu. Ne poklanjamo se pred bilo kim drugim.“

Zatim je otac pročitao drugu zapovest, koja kaže: „Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike.“ Objasnio je da je slika u školi bila „rezbarena slika“.

„Bog kaže da se ne klanjamo pred slikama“, rekao je.

Doroti Džejn je razumela. Volela je Boga i zato je obećala da se neće klanjati nikome osim Bogu.

Ali bilo je teško ići u školu u kojoj se druga deca klanjaju slikama. Bilo je teško ne poslušati kad je učiteljica rekla deci da im se poklone. Doroti Džejn je želela da bude kao i ostala deca i njena nepokornost se nije svidela učiteljici. Ali više od svega ona je želela da obraduje Boga, tako da se više nikada nije klanjala pred slikom.

U međuvremenu su se otac i majka usrdno molili. Videli su da je Doroti Džejn teško. Želeli su da ona bude u mogućnosti da uči u adventističkoj školi.

I tada im je Bog uslišio molitve. Majka, koja je bila učiteljica, dobila je novi posao – da predaje u Adventističkoj školi međunarodne misije u drugom delu Tajlanda. Otac, koji je takođe bio učitelj, zaposlio se u istoj školi.

Doroti Džejn je zavolela svoju novu školu. Mnoga deca nisu bila iz hrišćanskih porodica, ali svi učitelji su bili adventisti i voleli su Boga svim svojim srcem. U školi je Doroti Džejn saznala više o Deset zapovesti, pa ih je čak sve i naučila napamet. 🌍

Pre tri godine, vaš dar Trinaeste subote pomogao je školi koju sada pohađa Doroti Džejn, Adventističkoj školi međunarodne misije, u Koratu, na Tajlandu, da se preseli na novi kampus gde će još više dece moći

Da bi bilo zanimljivije:

- Na fotografiji je Doroti Džejn sa mlađim bratom i sestrom. Njihova majka predaje četvrtom razredu u Adventističkoj međunarodnoj misionskoj školi u Koratu na Tajlandu, a otac predaje srednjoškolicima. Porodica je sa Filipina.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje.“ Cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Podizanje novih učionica u Adventističkoj međunarodnoj misionskoj školi će ispuniti misijski cilj br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Proširenje škole pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

da sazna o jedinom Bogu dostojnom obožavanja. Hvala vam što planirate velikodušni dar Trinaeste subote pomažući i ovog tromesečja deci da uče o Bogu.

INDONEZIJA | 19. FEBRUAR

Stvarni Isus

Art Dasmasela

Art, mladi student misionar, bio je pomalo tužan kad je stigao na ostrvo Radža Ampat u Indoneziji. Planirao je da predaje jednu školsku godinu u selu u kome nije bilo nijednog adventističkog vernika. Bio je usamljen.

„Zašto sam sam?“, pitao se u molitvi. Međutim, da li je Art zaista bio sam? Ne! Skoro odmah nakon što se pomolio, shvatio je da je Isus bio sa njim. Dakle, molio se novom molitvom, tražeći pomoć da kaže seljanima da Isus uskoro dolazi.

Ubrzo je Art saznao da su seljani smatrali da je Isus već došao zato što je čovek, koji je nekada živio na ostrvu, tvrdio da je on Isus. Nakon što je umro, seljani su počeli da ga obožavaju.

Art je znao da taj čovek ne može biti Isus. Biblija uči kako je Isus upozorio svoje učenike da će neki ljudi lažno tvrditi da su On. Isus je rekao: „Tada ako vam ko reče: evo ovde je Hristos; ili: eno onde; ne verujte. Jer će izići lažni hristosi i lažni proroci, i pokazaće znake i čudesa da bi prevarili, ako bude moguće, i izabrane. Ali vi se čuvajte:

eto vam sve kazah napred.“ (Marko 13,21-23)

U nedelju su dvoje novih Artovih prijatelja odveli Artu u svoju crkvu. Kad ga je pastor zamolio da se predstavi, Art je rekao: „Ja sam nov učitelj u školi. Mogu i da vam pomognem ako ste bolesni.“ To je bila istina. Pored toga što je bio nastavnik, Art je naučio i kako da pomaže bolesnim ljudima.

Ali pastor nije bio zainteresovan. On je želeo da govori Artu o čoveku koji je za sebe tvrdio da je Isus. „Bio je to sjajan čovek“, rekao je pastor. Art se molio. Nije znao šta da radi. Kad je pastor video da Art nije pohvalio čoveka koji je tvrdio da je Isus, razbesneo se. Svi u crkvi su se naljutili. Art je sa tugom napustio ovu crkvu. Nije znao kako bi mogao da govori seljanima o pravom Isusu.

Napolju mu je prišla jedna starica. „Rekli ste da možete pomoći bolesnima“, rekla je. „Možete li da pomognete mom mužu?“ U njihovom domu Art je proverio muževljev krvni pritisak. Bio je vrlo visok. Art je pred-

ložio čoveku da jede zdravu hranu koja snižava krvni pritisak i pomolio se sa ovim bračnim parom. Dok je odlazio, čula je kako starac viče na svoju ženu: „Šta to dete može da me nauči o zdravlju?“

Vrativši se kući, Art je pao na svoja kolena i molio se. „Gospode, predajem Ti se u potpunosti“, rekao je. „Molim Te, pomoz mi.“

Nekoliko dana kasnije, ona ista starica se pojavila na Artovim vratima. Njen muž je jeo zdravu hranu, pa je želeo da ponovo proveri krvni pritisak.

Art je bio tako srećan! Neko je u selu želelo da razgovara. Nekome je u selu bila potrebna pomoć.

„Hvala Ti, Bože“, molio se tiho. „Hvala Ti što si uslišio moje molitve.“

Starčevo zdravlje se posle toga poboljšavalo iz dana u dan; Art je počeo da mu se dopada. Ubrzo su on i njegova supruga zavoleli Artu kao da im je rođeni unuk. Kad su drugi seljani videli njihovu ljubav, počeli su da budu mnogo ljubazniji prema Artu. Art je ubrzo imao mnogo prijatelja u selu, tako da je mogao da im govori o stvarnom Isusu.

Artov omiljeni stih u Bibliji kaže: „Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje.“ (Filibljanima 4,13) Pravi Isus nam može pomoći u svemu! 🌐

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Indoneziju na mapi. Pronađite ostrvo Radža Ampat, odmah do Papua Nove Gvineje.
- Fotografija prikazuje Artu kako predaje u seoskoj školi.
- Znajte da je Art bio student misionar na Univerzitetu Maunt Klabat, adventističkom univerzitetu, izvan grada Manado na ostrvu Sulavesi. Služio je kao student misionar u misionarskom pokretu 1.000 misionara.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika“; cilj misije br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama“; cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Možda je prvi adventista koji je posetio Indoneziju bio Abram La Ru, za kojeg se navodi da je bio na Javi negde između 1888. i 1903. Adventistički rad u Indoneziji otpočeo je 1900. godine, kada je R. V. Manson, ranije misionar druge verske zajednice u Singapuru i govornik lokalnog jezika, otvorio misiju u Padangu, na zapadnoj obali Sumatre. Jedan od njegovih prvih preobraćenika bio je Tai Hong Sjang, kineski hrišćanski propovednik, koji je ranije bio siroče u Mansonovom sirotištu u Singapuru.

INDONEZIJA | 26. FEBRUAR

Anita

Anitina subotna avantura

„Srećna subota!“, očev glas se probio kroz tamu. Anita se promeškolljila u svom krevetu.

„Ustaj, Sunašce moje!“, rekao je otac kroz odškrinuta vrata Anitine spavaće sobe.

Bilo je 4 sata ujutro.

Anitine oči su se otvorile. Bilo je vreme da ustane!

Posle doručka, Anita je obukla svoju omiljenu subotnu haljinu. Zatim je bosih nogu skliznula u japanke. Dala je subotne cipele majci da ih stavi u torbu. Bila je spremna za put u crkvu.

Anita se zatim popela na zadnje sedište belog porodičnog kombija. Otac je skliznuo na mesto iza volana, a pastor Kamu je zauzeo sedište pored njega. Majka je sedela sa Anitom pozadi, a pridružilo im se i pet studenata.

U 5 sati ujutro, beli kombi je napustio kampus Univerziteta Maunt Klabat,

Adventističke škole u Indoneziji, u kojoj su otac i majka poučavali kao američki misionari. Nebo je još bilo tamno i malo automobila je bilo na ulici. Ali otac je ipak morao da vozi sa mnogo pažnje. Oprezno se kretao u blizini pasa, a ponekad je morao da se zaustavlja kako bi im krave prešle put.

Anita je spavala u majčinom krilu. Otrprilike sat i po kasnije, Anita se probudila kad se beli kombi zaustavio. Sviđao joj se ovaj deo putovanja u crkvu. Ona i ostali ukrcali su se u mali motorni čamac i uskoro su plovili po okeanu. Anita je gledala preko tamnoplave vode. Svetlost je tek počinjala da obasjava horizont dok je sunce izlazilo. Topao, vlažan vazduh milovao joj je obraze dok je čamac plovio po nežnim talasima.

Posle sat vremena, čamac je pristao na ostrvo, a cela grupa se prebacila u drugi čamac za narednih pola sata vožnje. Na kraju su pristali na ostrvo prošarano koko-

sovim palmama i obraslo bujnom zelenom džunglom.

Aniti je bilo drago što je nosila japanke a ne svoje lepe subotne cipele. Trebalo je da hoda blatnjavim stazama. Sviđalo joj se što oseća blato između nožnih prstiju.

Otpriblike 45 minuta kasnije, Anita je ugledala malo selo sa malom adventističkom crkvom. Subotna škola će početi uskoro, a u crkvi je već bilo mnogo ljudi. Sa oduševljenjem su pozdravili Anitu i ostale putnike.

Deke i bake su se široko osmehivali. Očevi i majke su blistali od radosti. Bili su srećni što su dočekali posetioce. Znali su da je trebalo uložiti veliki napor da stignu do njihovog sela. Dečica su uzbuđeno mahala Aniti i okupila su se oko nje. Jedna devojčica je pritrčala i stegla belu kožu na Anitinoj ruci. Dečak je odvažno posegao rukom i povukao je za riđu kosu. Sva deca iz sela su imala smeđu kožu i crnu kosu i to im je bila prva prilika da vide nekoga sa belom kožom i riđom kosom. Anita im je uzvratila osmeh. Nije joj se sviđalo što je deca dodiruju, ali nije se bunila. Razumela je da su samo bili radoznali.

Majka je u crkvi iz torbe izvukla Anitine subotne cipele i Anita ih je obula. Sada je bila spremna da se pokloni Bogu.

Kasno popodne, Anita je opet obula japanke za dugo putovanje nazad. Bila je umorna, ali srećna. Svake subote, otac i majka su išli u neku novu crkvu da govore o Isusu. Svake subote putovanje je bilo nova avantura. I najbolje od svega je bilo što su svake subote mogli da proslavljaju Boga. Anita je volela što je dete misionara! 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Nađite na karti ostrvo Sulawesi u Indoneziji.
- Znajte da se ovaj događaj desio skoro pre 40 godina, ali deca misionari i dalje prave avanturistička putovanja odlazeći i danas u crkvu. Gotovo svake subote tokom njihovih pet godina u Indoneziji, Anitini roditelji, Robert i Marja Mekčesni, putovali su sa Univerziteta Maunt Klabat, gde su ponekad u jednom danu poučavali pred više crkvenih grupa.
- Pitajte decu šta misle o svojim putovanjima u crkvu subotom ujutru. Da li bi želeli da stanu u 4 ujutru za takvo putovanje? Kakve prednosti i nedostatke vide između svog i Anitinog putovanja u crkvu?
- Ohrabrite decu da budu deca misionari. Oni ne moraju da žive u stranoj zemlji ili da imaju roditelje misionare da bi bili deca misionari. Treba samo da dele vest o Isusu sa drugima.
- Pitajte decu kako je Anita delila vest o Isusu. Mogući odgovori: Pokazala je ljubav prema deci koja su je štipala i vukla za kosu. Ona je jednostavno delila vest odlazeći u crkvu. Isus je svaki put išao u crkvu subotom: „U subotu, po svome običaju, uđe u sinagogu.“ (Luka 4,16, SSP) Anita je mogla da ostane kod kuće, ali je sledila Isusov primer.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj misije br. 2: „Ojačati adventistički uticaj... preko prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi.“ Više: IWillGo2020.org.

SINGAPUR | 5. MART

Ljubazna strankinja

Toni

Kada je Toni imao 7 godina, preselio se sa majkom u Singapur. Otac, koji ostao kod kuće, nije znao engleski. Ni majka nije govorila engleski. Ali oba roditelja su želela da Toni živi u Singapuru tako da može da nauči engleski jezik.

Toni je u Singapuru krenuo u prvi razred. Bilo mu je teško da govori engleski, ali on je pokušavao najbolje što je mogao i počeo je da sklapa nova prijateljstva. Ali bilo mu je jako žao majke. Dok je on bio školi, učio engleski i igrao se sa prijateljima, majka je kod kuće bila sasvim sama. Majka nije imala školske zadatke da njima ispunjava vreme. Nije imala prijatelje za igru. A nedostajao joj je i Tonijev otac.

Jednog jutra, Toni i majka su stajali na autobuskoj stanici, čekajući autobus. Majci je počeo da nedostaje Tonijev otac i ona je počela da plače. Toni nije voleo da vidi majku kako plače i osećao se tužno. Toni i njegova majka na autobuskoj stanici nisu bili sami. Još je jedna žena čekala autobus. Ona je videla izgubljenog dečaka i njegovu

uplakanu majku. „Šta nije u redu?“, upitala ih je ova strankinja na engleskom.

Majka je nije razumela. Toni još nije dobro naučio engleski pa je ni on nije razumeo. Žena je videla njihova zbunjena lica pa je promenila jezik. „Šta nije u redu?“, upitala je ponovo, ali sada na drugom jeziku. Majčino lice se ozarilo. Žena je govorila njenim jezikom. Majka je bila tako srećna! „Osećam se tužno jer mi nedostaje muž“, odgovorila joj je majka. Žena je klimnula glavom sa razumevanjem. Imala je ideju. „Znam nešto što bi moglo da vas razvedri“, rekla je. „Pripadam Crkvi adventista sedmog dana i mi upravo danas popodne imamo poseban program za decu.“ Žena je pokazala na zgradu sa druge strane ulice od autobuske stanice. To je bila Crkva adventista sedmog dana.

Toni i njegova majka nikada nisu čuli o adventistima. Oni nisu bili hrišćani i nikada ranije nisu išli u crkvu.

Toni se nasmešio od ushićenja. On je želeo da ide na ovaj dečji program i upo-

zna nove prijatelje. Majka je volela da vidi Tonija kako se smeši i bilo joj je drago što je upoznala ljubaznu ženu koja je govorila njenim jezikom. Toni i majka su otišli na dečki program te subote popodne.

Toniju i majci se svideo program. Neko ih je pozvao da se vrate sledeće sedmice za subotno bogoslužjenje. Toni i majka su se vratili sledeće subote i svake subote posle toga. Takođe su učestvovali u drugim subotnim popodnevnim programima. Kako su sedmice prolazile, naučili su o mnogo Isusu i Njegovoj ljubavi i zavoleli su Ga.

Kad je Toni završio prvi razred, majka ga je prebacila u adventističku školu u blizini crkve. Želela je da on nauči engleski a i da stekne znanje iz Biblije u adventističkoj školi. Toni je takođe želeo da ide u adventističku školu. Tada bi mogao da se igra sa svojim prijateljima iz Subotne škole svakog dana u sedmici. Uskoro je Toni mogao da govori engleski kao da ga je govorio čitavog života. Otac je zbog toga bio veoma srećan. Znao je da Toniju znanje engleskog otvara nove mogućnosti. Majka je takođe bila srećna što Toni može da govori engleski - a bila je naročito srećna i što je upoznala mnogo dobrih prijatelja u Adventističkoj crkvi.

Toni je posebno bio srećan. Njemu nije bilo toliko važno što dobro govori engleski, već je bio radostan što mu majka više nije bila tužna. A ta radost je bila upotpunjena zbog toga što je stekao novog najboljeg prijatelja, Isusa. Voleo je Isusa svim svojim srcem i želeo je da živi sa Njim zauvek. 🌐

Hvala vam na vašem današnjem subotnoškolskom daru koji će pomoći širenje jevanđelja u Singapuru i drugima zemljama Južne azijsko-pacifičke divizije, koje će ovog tromesečja dobiti dar Trinaeste subote.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Singapur na karti.
- Fotografija prikazuje adventističku školu, sa desne strane i crkvu, sa leve, u Singapuru.
- Znajte da Toni i njegova porodica dolaze iz „nepoznate zemlje“, zemlje koju Adventistička misija ne želi da otkrije zbog regionalne osetljivosti koja uključuje hrišćanstvo.
- Pitajte decu da li je ova strankinja bila misionar. Misionar je neko ko dovodi druge Isusu. Neznanka možda nije direktno rekla Toniju i njegovoj majci o Isusu, ali ih je uputila u crkvu, gde su saznali o Isusu.
- Čitajte više o Toniju sledeće sedmice. Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za misiju br. 2:
- „Ojačati adventistički uticaj u velikim gradovima... preko prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Saznajte više na IWillGo2020.org.

NEPOZNATA ZEMLJA | 12. MART

Toni

Dečak misionar

Prošle sadmice smo slušali o Toniju, koji se sa majkom preselio u Singapur da bi učio engleski jezik. Dok su bili u Singapuru, on i majka su saznali o Isusu nakon sklapanja prijateljstva sa ljubaznom ženom koju su sreli na autobuskoj stanici. Žena je bila adventiskinja.

Kada je Toni završio drugi razred u adventističkoj školi u Singapuru, govorio je tako tečno engleski jezik kao da ga je govorio celog života. Zatražio je od oca i majke da se vrate kući.

Toni se oprostio od prijatelja u adventističkoj školi. Majka se oprostila od svojih prijatelja iz Adventističke crkve u blizini škole. Toni i majka su se oprostili od Singapura i vratili kući. Toni je imao 10 godina, i on i majka su bili srećni što su opet kod kuće. Bili su srećni što ponovo vide oca. Međutim, nisu odmah mogli da pronađu Adventističku crkvu u svom

gradu. Posle šest meseci traganja, nazvala je ljubaznu ženu koju je sreli na autobuskoj stanici u Singapuru.

„Možete li mi pomoći da ovde pronađem Adventističku crkvu?“, upitala ju je. „Toniju i meni nedostaje Subotna škola i crkva.“

Žena nije znala gde bi mogli da nađu Adventističku crkvu, pa je pitala pastora da joj u tome pomogne. Pastor je pronašao telefonski broj adventističkog vođe u Tonijevom gradu, i majka je ubrzo dobila njegov broj telefona. Posle kratkog vremena, Toni i majka su se sastali sa adventističkim vođom i čuli o neverovatnim zbivanjima.

Tri godine ranije, otprilike baš u to vreme kada se Toni preselio u Singapur da bi učio engleski, strani misionar se preselio u njihov grad. Misionar je stigao da deli Isusovu ljubav, ali nije znao lokalni jezik. Dakle, dok je Toni učio engleski u Singapuru, misionar je pokušavao da nauči Tonijev jezik. Ali to

je bilo veoma teško za njega, pa se molio Bogu: „Pošalji nekoga ko govori engleski da mi pomogne.“

Toni i njegova majka su upoznali misionara, i mnogo im se dopao. Kad je majka saznala da misionar ne može da je govori njihov jezik, rekla je: „Toni dobro govori engleski. On vam može pomoći.“

Ideja se svidela misionaru. Tokom protekle tri godine, kad god je subotom želeo da propoveda, nije mogao, jer niko nije mogao da ga razume.

Sledeće subote, on i Toni su stali za propovedaonicu. Vernici crkve su bili iznenađeni. Ali kad su čuli da Toni prevodi misionarevu propoved na njihov jezik, oči su im zasijale od radosti. Slušali su Božju Reč kroz usta deteta.

Toni i majka su bili srećni što su bili u mogućnosti da ponovo subotom idu u crkvu. Ali misionaru je bilo žao Tonija. On je bio jedini dečak u crkvi. I zato je misionar napravio jedan razred Subotne škole samo za njega. Toniju su se toliko svidela ova proučavanja da je pozvao svoje prijatelje da dođu i pomogao je misionaru da prevede lekcije kako bi i njegovi prijatelji mogli da ih razumeju. Ubrzo je 15 dece pohađalo Tonijev subotnoškolski razred svake sedmice.

Bog menja živote ljudi u velikom gradu kroz malog dečaka koji Ga voli. Šta Bog može da učini kroz vas? 🌍

Hvala vam na vašem subotnoškolskom misionarskom daru koji će pomoći širenje jevanđelja u Singapuru i drugim zemljama Južne azijsko-pacifičke divizije, koje će ovog tromesečja dobiti dar Trinaeste subote.

Da bi bilo zanimljivije:

- Znajte da Toni i njegova porodica potiču iz „nepoznate zemlje“, zemlje koju Adventistička misija ne želi da otkrije zbog regionalne osetljivosti koja uključuju hrišćanstvo.
- Fotografija prikazuje adventističku školu, desno i crkvu, levo, gde je Toni saznao o Isusu u Singapuru.
- Pitajte decu da li je Toni misionar. Misionar je neko ko dovodi druge Isusu.
- Misionar je saopštio Adventističkoj misiji: „Toni je veoma poseban. Bez njega bi, mislim, bilo sasvim drugačije. Taj dečak je potpuno promenio moju službu. Molio sam se neprestano Bogu: ‘Pošalji mi nekoga ko govori engleski. Ovde se osećam tako usamljeno.’ A onda mi je Bog poslao dečaka da mi pomogne da shvatim da je potrebno da radim sa decom. Shvatio sam to čim se pojavio. Sada radim sa decom u Subotnoj školi i drugde. Zaista mi je drago što sam u mogućnosti da radim sa sledećom generacijom.“
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika“; cilj za misiju br. 2: „Ojačati adventistički uticaj u velikim gradovima... preko prozora 10/40, među nedosegnutim i nedovoljno dosegnutim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj br. 7: „Pomoći mladima da Boga stave na prvo mesto.“ Saznajte više na IWillGo2020.org.

ISTOČNI TIMOR | 19. MART

Bino

Škola koja menja život

Kada je Bino napunio 3 godine, majka je pozelela da njen dečacić ode u međunarodnu školu u Timor-Lesteu. Međunarodne škole nisu iste kao obične redovne škole. Pohađanje redovnih javnih škola u Timor-Lesteu je besplatno i nastavnici govore portugalski. Pohađanje međunarodne škole, međutim, košta prilično novca, a nastavnici govore engleski.

Majka je želela da Bino nauči engleski, pa je zamolila oca da pronade međunarodnu školu u Diliju, glavnom gradu Timor-Lesteu, u kome su živeli. Otac je šetao ulicama gore-dole u potrazi za međunarodnom školom. Pronašao je nekoliko međunarodnih škola, ali sve su bile preskupe.

Tada je otac prošao pored Adventističke crkve. Video je znak na crkvenoj ogradi koji je oglašavao Adventističku međunarodnu školu Timor. Telefonski broj se nalazio na plakatu i otac ga je odmah pozvao da dobi-

je više obaveštenja. Na njegovo zadovoljstvo saznao je da može da priušti sebi da pošalje Binoa u tu školu.

Otac i majka nisu bili adventisti, ali su čuli za adventiste. Majčin ujak je bio adventista. Pre nego što je postao adventista, pušio je cigarete i pio alkohol. Njegov jezik je bio grub i jeo je nezdravu hranu. Zbog nezdrave hrane njegove noge su bile prekrivene ranama. Ali posle krštenja, prestao je da puši i pije i sasvim je ozdravio. Čitao je Bibliju i hrabrio Binoevu majku i oca da i oni čitaju Bibliju.

Majci i ocu se svidela promena koju su videli kod ujaka. Bio je veseo i bilo je prijatno biti u njegovoj blizini.

Bino je počeo da pohađa Adventističku školu. Brzo je počeo da uči engleski. Majka je takođe počela da uči engleski jezik. Svakoga dana, kada se vraćao kući iz škole,

majka je zamolila Binoa da je nauči nove engleske reči koje je naučio u školi.

„Dobar dan“, rekao bi Bino na engleskom.

„Dobar dan“, ponovila bi za njim majka.

„Doviđenja“, rekao bi Bino.

„Doviđenja“, ponavljala bi majka.

Kako su nedelje i meseci prolazili, njihovi časovi engleskog su postajali sve složeniji i duži.

„Volim te“, rekao je Bino.

„Volim TE!“, uzviknula je majka.

Posle škole Bino nije poučavao majku samo engleski. Svakog dana Bino je od svojih učitelja slušao o biblijskim događajima, a kod kuće ih je delio sa majkom. Dok je Bino odrastao, pričao je majci o Davidu i Golijatu, Joni i velikoj ribi i Isusu i dečaćiću čiji je ručak nahranio više od 5.000 ljudi.

Majka je volela da sluša svog sinčića dok joj priča biblijske događaje. Ona i otac su počeli da čitaju Bibliju. Ponekad su imali pitanja o onome što su čitali, a odgovore su tražili od pastora Adventističke crkve u blizini Binove škole i američkog misionara koji je takođe živio na njihovom ostrvu. Pastor i misionar su redovno posećivali Binov dom. Došao je dan kada su otac i majka kršteni pridružujući se na taj način Adventističkoj crkvi.

Danas ne samo što Bino ide u adventističku školu, već i otac i majka odlaze u tu školu. Otac i majka rade kao školski domari.

Otac je srećan što Bino ide u adventističku školu i majka je srećna što Bino ide baš u tu školu; Bino je takođe srećan. Zahvaljujući školi, cela porodica govori engleski - i voli Isusa svim svojim srcem. 🌍

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Timor-Leste na mapi.
- Fotografija prikazuje Bina sa majkom i sestrom.
- Preuzmite fotografije na Fejsbuku sa bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj duhovnog rasta br. 5: „Obučiti pojedince i porodice za živote ispunjene duhom“; cilj duhovnog rasta br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“; cilj duhovnog rasta br. 7: „Da se pomogne mladima da stave Boga na prvo mesto i da u svojim životima odražavaju biblijski pogled na svet.“ Izgradnja spavaonica u Timor Lesteu, u Adventističkoj međunarodnoj školi pomoći će da se ispuni cilj br. 4: „Jačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Pre šest godina, deo dara Trinaeste subote pomogao je u otvaranju adventističke škole u Diliju. Ovog tromesečja, dar Trinaeste subote pomoći će u izgradnji učeničkih spavaonica, tako da deca iz dalekih sela mogu da žive i uče u školi. Hvala vam što ste planirali velikodušni dar.

13. SUBOTA | 26. MART

Basti

Čudo za siročče

Bastijeva životna priča dolazi do nas sa visokih planina Timor-Leste. Basti, stidljivi dečak malog rasta za svoje godine, bio je srećan što živi sa ocem i majkom u veličanstvenim planinama prekrivenim gustom, zelenom džunglom. Iz kuće u svom selu mogao je da vidi vrh planine Tatamejlau, koja je sa svojih 3.048 metara najviši planinski vrh u njihovoj zemlji.

Ali 11-godišnji Basti nije razmišljao o planinskom vrhu Tatamejlau. Nije razmišljao ni o okolnim planinama pokrivenim gustom, zelenom džunglom. Nije razmišljao ni o svojoj seoskoj kući. Razmišljao je o svom ocu i majci i bio veoma tužan. Njegovi roditelji su iznenada umrli i sada je trebalo da se odseli daleko od planina i da živi sa tetkom i tečom u velikom gradu Dili.

Dok se Basti spremao da krene sa planina, sanjao je jedan san. U noćnom snu video je blistavo belog anđela vrlo ljubav-

znog lica. Anđeo mu je prišao i umirio bol njegovog srca i strah pred mračnom budućnošću rečima o miru i sigurnosti.

„Ne boj se“, rekao je anđeo. „Bog će se pobrinuti za tebe.“

Kada se ujutro probudio, Basti je bio uveren da će se Bog pobrinuti za njega. Nije znao kako, ali je bio siguran da ga Bog voli i da će mu pomoći.

Kratko posle toga otišao je da živi je u velikom gradu sa tetkom i tečom. Nedostajao mu je njegov seoski dom. Nedostajale su mu planine. Naročito su mu nedostajali otac i majka. Ali znao je da će se Bog pobrinuti za njega.

I dok su dani prolazili, uživao je da se igra sa svojim mladim rođacima na ulici ispred svog novog doma. Sklopio je i neka nova prijateljstva. Komšinica koja im se ponekad pridruživala u uličnim igrama bila je ćerka američkog misionara i živela je u istoj ulici.

Basti je saznao da su ta devojčica i njegovi rođaci školski drugovi i da pohađaju istu školu.

Kad su roditelji ove devojčice, misionari, čuli o Bastiju, želeli su da i on uči u istoj školi, jedinoj adventističkoj školi u zemlji. Molili su se, a zatim su počele da se događaju neverovatne stvari. Prvo se našao novac za plaćanje Bastijeve školarine u adventističkoj školi. Zatim su tetka i teča odlučili da predaju svoja srca Isusu i da se krste. Basti je uživao da ide s njima u crkvu svake subote.

ČUDESNA ZEMLJA

Timor je uglavnom planinska i suva zemlja. U brdovitim područjima raste sandalovo drveće, a u dolinama kokosove palme, a može se pronaći eukaliptusovog drveća. Divlje životinje su divlje mačke, krokodili, jeleni, majmuni, zmije i torbari zvani kuskusi.

Da bi bilo zanimljivije:

- Pronađite Timor - Leste na karti.
- Znajte da je prerana smrt Bastijevih roditelji verovatno bila povezana sa tradicijom sklapanja bračnih ugovora u Timor - Lesteu. Kad muž ne može da plati potreban miraz porodici svoje žene, on dugi niz godina posle venčanja mora da obezbeđuje novac ili životinje za sahrane i svete dane. Ogroman pritisak dužničkih obaveza i pretnja proklinjanjem zbog nemogućnosti da plate, nateraju mnoge ljude da žive suviše štedljivo, često do te mere da su neuhranjeni i podložni daljim zdravstvenim problemima. To je najverovatnije ono što se dogodilo Bastijevim roditeljima.
- Preuzmite članke o misiji i kratke činjenice iz Južne azijsko-pacifičke divizije sa: bit.ly/ssd-2022.
- Ovo iskustvo ilustruje sledeće delove strateškog plana „Poći ću“ Adventističke crkve - cilj za duhovni rast br. 1: „Oživljavanje koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji obuhvata ne samo pastore, već sve vernike Crkve, mlade i stare, i uključuje ih u radosno svedočenje za Hrista i stvaranja učenika“; cilj za duhovni rast br. 6: „Kod dece i mladih povećati razumevanje, prihvatanje i učestvovanje“, a izgradnja spavaonica u Adventističkoj međunarodnoj školi u Timor - Lesteu će pomoći da se ispuni cilj rasta br. 4: „Ojačati adventističke institucije u podržavanju slobode, celokupnog zdravlja i nade kroz Isusa i obnavljanje Božjeg lika u ljudima.“ Saznajte više o Strateškom planu na stranici IWillGo2020.org.

Posle toga misionarska porodica je odlučila da usvoji Bastija. Bastijeva tetka i teča su ga voleli, ali nisu imali mnogo novca da se brinu i o njemu i o svojoj deci. Misionarska porodica već je imala mladog sina Džaira i bili su srećni što će se oni brinuti i za Bastija.

Danas je Basti srećan, aktivan dečak sa mnogo talenata. Nikada nije zaboravio san u kome je sanjao anđela. Bog je obećao da će se pobrinuti za njega i On je to zaista i učinio!

Bez pomoći Adventističke crkve i škole u Timor - Lesteu, Bastijeva priča je mogla da ima potpuno drugačiji kraj. Šest godina ranije, deo dara Trinaeste subote pomogao je u otvaranju adventističke škole u Diliju. Današnji dar Trinaeste subote će pomoći u izgradnji spavaonica tako da deca iz sela u planinama, u kojima je živeo Basti, a i drugde, mogu da žive i uče u ovoj školi. Hvala vam za velikodušni dar za ovaj projekat i druge važne projekte u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji.

Pre 13. subote

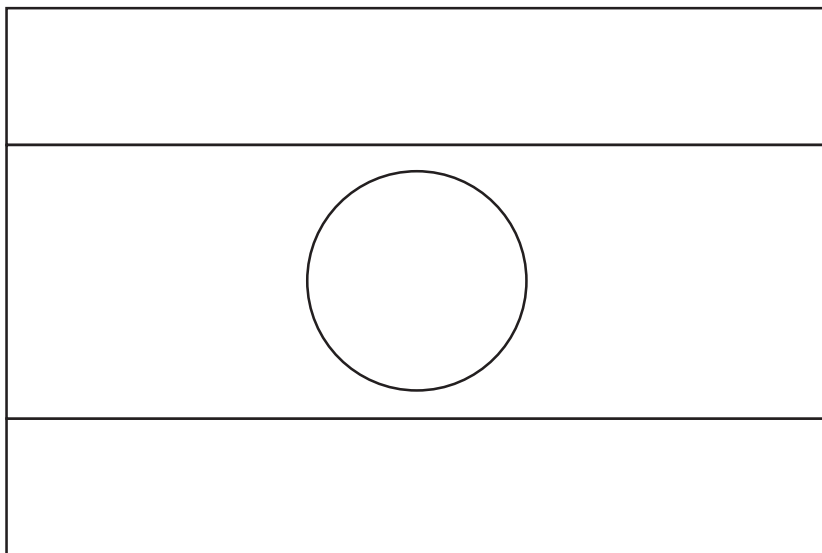
- Pošaljite kućama belešku da podsetite roditelje na program i da ohrabrite decu da ponesu svoj dar Trinaeste subote 26. marta. Podsetite sve da su njihovi misionski darovi poklon za širenje Božje Reči u svetu i da će jedna četvrtina našeg dara Trinaeste subote ići direktno kao pomoć projektima u četiri zemlje Južne azijsko-pacifičke divizije. Projekti su navedeni na 3. strani i na poledini.
- Pripovedač ne treba da zapamti priču, ali bi on ili ona trebalo da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ne bi morali da ga čitaju. Alternativno, deca mogu glumiti iskustvo igrajući uloge Bastija, anđela, teče i tetke, devojčice američkih misionara i njenog oca, kao i Bastijevе nove porodice oca misionara, majke i brata Džaira.
- Pre ili posle pričanja iskustva, koristite kartu da prikazete četiri države u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji: Timor-Leste, Laos, Vijetnam i Pakistan – koji će primiti dar Trinaeste subote. Opišite projekte koji će biti potpomognuti darom.

Budući projekti za dar Trinaeste subote

Trinaesta subota koja će se održati u narednom tromesečju pomoći će Južnoafričkoj - indijskookeanskoj diviziji za otvaranje:

- Crkve i osnovne škole, u Belizeu, u Angoli
- Muškog internata na Adventističkom univerzitetu u Angoli, u Huambu, u Angoli
- Centra za savetovanje u slučaju nasilja u porodici, u Lombeu, u Angoli
- Nastavka izgradnje osnovne škole, u Luandi, u Angoli
- Centra za obuku vođa i centra uticaja na Mzuzu kampusu Malavijskog adventističkog univerziteta, u Malaviju
- Centra „Bolji život“ i FM radio stanice u Mejotu

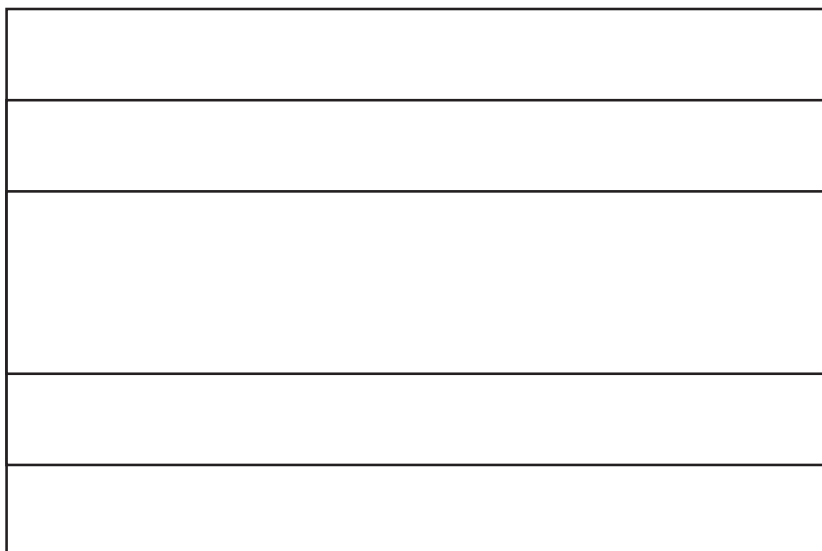
Obojite zastave

LAOS

UPUTSTVA:

Obojite gornju i donju prugu crvenom bojom. Obojite široku srednju prugu tamno plavom. Ostavite krug u sredini beo.

TAJLAND

UPUTSTVA:

Obojite gornju i donju prugu crvenom bojom. Obojite široku srednju traku tamno plavom. Ostavite pruge između bele.

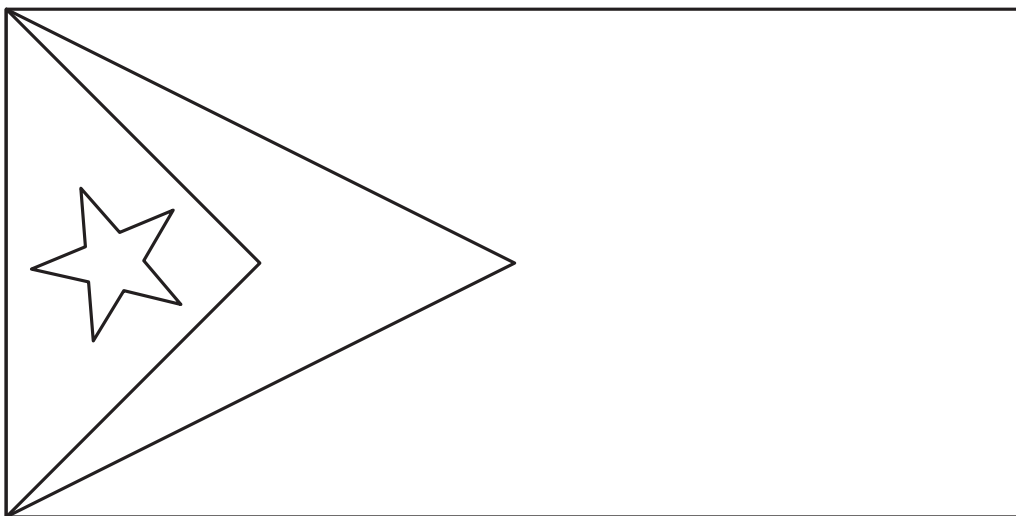
Obojte zastave

SINGAPUR

UPUTSTVA:

Obojite gornju polovinu zastave crvenom, a donju polovinu ostavite belu. Ostavite mesec i zvezde u gornjoj polovini bele.

ISTOČNI TIMOR

UPUTSTVA:

Obojite najmanji trougao sa leve strane crnom bojom – a zvezdu ostavite belu. Ševron pored njega obojite u žuto. Obojite glavni deo zastave crvenom bojom.

Hajde da kuvamo!

NASI TAMPENG (ŽUTI PIRINAČ)

(INDONEZIJA)

Tampeng se često služi u Indoneziji na proslavama poput venčanja, rođendana i raznih godišnjica. Pravi se kuvanjem pirinča sa kokosovim mlekom i kurkumom, kako bi mu se dala boja. Sipa se zatim na tanjir i okružuje priložima od mesa, povrća, rezanaca ili jaja i ukrašava izrezbarenim povrćem.

SASTOJCI

2 šolje (400 g) belog pirinča

2 šolje (475 ml) kokosovog mleka

1 3/4 (425 ml) šolje vode

1/2 (2,5 ml) kašičice soli

1 kašika (15 ml) praha kurkume

2,5 cm sveže oljuštenog đumbira, narendanog (kao mogućnost)

UPUTSTVO

Stavite pirinač, vodu, kokosovo mleko i ostatak sastojaka u lonac i stavite na srednje jaku do visoku temperaturu. Mešajte povremeno dok ne počne da ključa. Poklopite poklopcem i smanjite temperaturu. Pustite da krčka, sa poklopcem, 15–20 minuta. Kad nestane većina tečnosti, skinite zagrejano sa vatre i pustite da odstoji pokriveno 5–10 minuta da se ostatak tečnosti upije.

Napravite kalup od papira ili kuhinjske folije. Dok je pirinač još uvek topao, ali se dovoljno ohladio za rad, kašikom ga čvrsto utisnite u kalup, a zatim pustite da se potpuno ohladi. Kad ste spremni da ga poslužite, pažljivo ga okrenite na tanjir za serviranje i uklonite kalup. Okružite bilo kojim priložima koje želite.

MOGUĆI PRILOZI

Kuvana jaja, presečena na pola po dužini; vegetarijanske ćufte; pržene kockice tofua; razno povrće, sveže ili kuvano; zaprženi rezanci

Hajde da se igramo!

PAPIRNI HELIKOPTER

(TAJLAND)

Zabavna igračka koju vole deca u mnogim delovima sveta, uključujući Tajland. Igra se sa papirnim helikopterom.

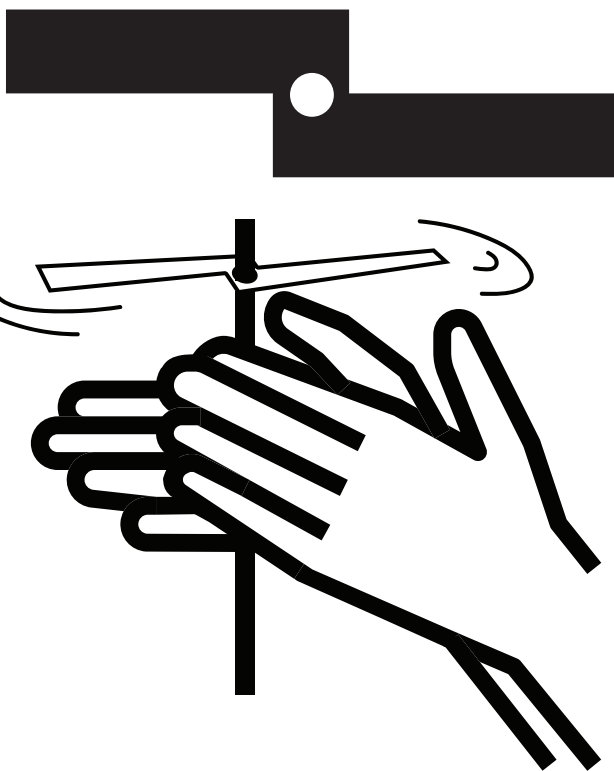
ŠTA ĆE VAM BITI POTREBNO

Sve što vam je potrebno je prazna kutija od cerealiya ili kornfleksa, slamka, makaze, lenjir, traka i nešto drugo čime ćete probušiti rupu.

UPUTSTVO

Isecite traku od kartona od kutije, široku oko 5 cm i 23 cm dugačku. Preklopite je na pola, približavajući kratke stranice da napravite nabor u sredini. Počevši od jednog od kratkih krajeva, isecite traku širine 1 cm sa duže strane, završavajući se na oko 1 cm od srednjeg nabora, a zatim okrenite i ponovite sa suprotnog kraja. Otprilike 2,5 cm sa svakog kraja, preklopite krilo malo prema gore.

Isecite rupu u sredini odrezanog odeljka. Gurnite slamku kroz rupu od oko 1 cm i oko njega omotajte malo trake a i ispod propelera. Da bi leteo, držite slamku između ruke, povucite jednu ruku unazad tako da su vam vrhovi prstiju na slamci, a zatim ih gurnite napred, vrteći slamku uz drugu ruku dok helikopter ne poleti vrhovima prstiju druge ruke. Možete prilagoditi način leta tako što su elise duže ili kraće, ili laganim uvrtnjem u suprotnim pravcima.

Izvori za vođe

Obavezno preuzmite svoj besplatni video-zapis Mission Spotlight koji sadrži video-izveštaje iz cele Južne azijsko-pacifičke divizije i van nje. Preuzmite ga sa veb-stranice Adventističke misije na adresi bit.ly/missionspotlight.

Informacije na mreži

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za misioni deo Subotne škole. Više informacije o kulturama i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju možete naći:

Na veb-stranicama:

Laos: government website	bit.ly/GovtLaos
Trip Advisor	bit.ly/LaosTripAdv
Lonely Planet	bit.ly/36iPEUP
Thailand: government website	bit.ly/GovtThai
Amazing Thailand	bit.ly/ThaiTourism
Indie Traveller	bit.ly/ThaiIndie
Timor-Leste: government website	bit.ly/GovtTimor
Wikitravel	bit.ly/TLWikiTravel
Lonely Planet	bit.ly/TLLonelyPlanet

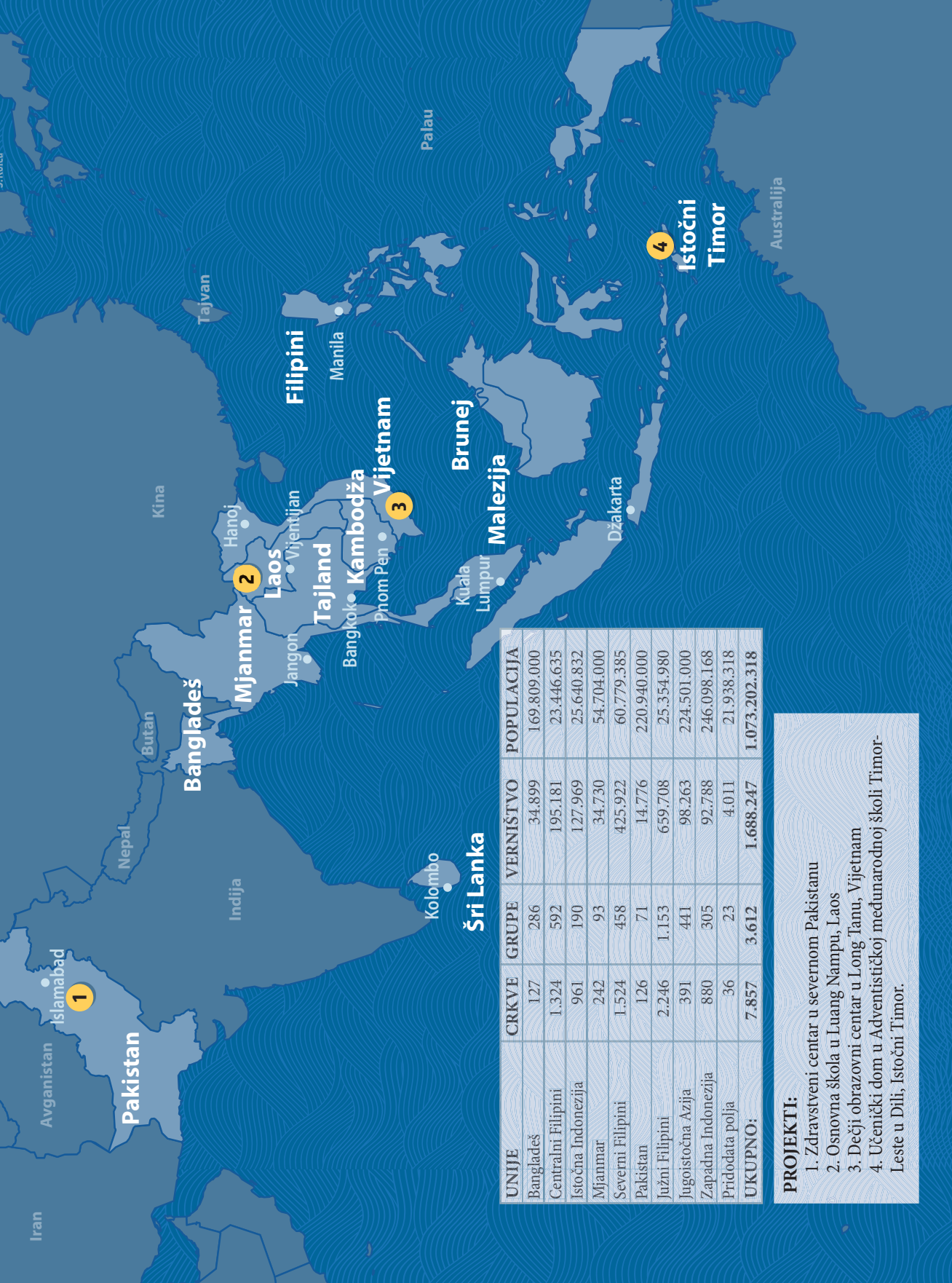
Na adventističkim veb-stranicama:

Southern Asia-Pacific Division	bit.ly/SDA-SSD
Southeast Asia Union Mission	bit.ly/SDA-SAUM
Laos Region	bit.ly/SDA-LaosMiss
Thailand Mission	bit.ly/SDA-ThaiMiss
Allias	bit.ly/SDA-Allias

Postavljanje cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misioni darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioni dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu.

Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misioni delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoj azijsko-pacifičkoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred Crkvu izveštaj o misionim darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

Prevod:	Gabrijela Popović
Priprema:	Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije, www.subotnaskola.org
Izdaje:	TIP Preporod, Beograd

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Bangladeš	127	286	34.899	169.809.000
Centralni Filipini	1.324	592	195.181	23.446.635
Istočna Indonezija	961	190	127.969	25.640.832
Mjanmar	242	93	34.730	54.704.000
Severni Filipini	1.524	458	425.922	60.779.385
Pakistan	126	71	14.776	220.940.000
Južni Filipini	2.246	1.153	659.708	25.354.980
Jugoistočna Azija	391	441	98.263	224.501.000
Zapadna Indonezija	880	305	92.788	246.098.168
Pridodata polja	36	23	4.011	21.938.318
UKUPNO:	7.857	3.612	1.688.247	1.073.202.318

PROJEKTI:

1. Zdravstveni centar u severnom Pakistanu
2. Osnovna škola u Luang Nampu, Laos
3. Dečiji obrazovni centar u Long Tanu, Vijetnam
4. Učenički dom u Adventističkoj međunarodnoj školi Timor-Leste u Dili, Istočni Timor.